

**Posudek vedoucího diplomové práce Michaely Tokárové
„Kamerové systémy na veřejných prostranstvích – zajištění bezpečnosti
nebo ohrožení soukromí?“**

1. *Michaelu Tokárovou* znám řadu let jako pilnou a talentovanou studentku. Mě jsem možnost sledovat její vývoj na platformách výjezdních seminářů z ústavního práva, v rámci Erasmu a později i stáže ve Spolkovém sněmu. V určité míře jsem ji zapojil rovněž do grantu Grantové agentury ČR. Samostatnost ve výběru témat svého zájmu i při jejich zpracování osvědčila také při tomto našem „setkání“, tj. při sepisování diplomové práce.

2. Téma bylo zvoleno jako individuální, neboť je poměrně specifické, u nás málo prozkoumané a přitom aktuální a citlivé. Střetává se v něm zájem na veřejné bezpečnosti, kontrole pouliční kriminality a jejím předcházení, s právem na soukromí, jemuž máme tendenci přisuzovat velký význam jako jádru našeho individuálního sebeurčení. Zatímco v USA bylo právo na soukromí dotvořeno, ne-li přímo vytvořeno, judikaturou, u nás má bezprostřední oporu v Listině základních práv a svobod a v mezinárodních instrumentech, na něž navazuje zákonná úprava a významná aplikační praxe Úřadu pro ochranu osobních údajů. Právo na soukromí ovšem koliduje s požadavky transparentnosti, přístupu k informacím nebo svobody projevu, pročež tu dochází k nutnému poměrování různých práv a veřejných dober. Diplomovou prací zvolené téma proti sobě staví soukromí a bezpečnost, ovšem při znalosti naznačeného pozadí možných kolizí a jejich řešení.

3. Jak již bylo řečeno, diplomantka si téma sama zvolila a samostatně také zpracovala. Měl jsem možnost vidět diplomovou práci v pokročilém stadiu rozpracování a ve dvou etapách ji připomínkovat. Připomínky však měly vesměs jen povahu formální, případně se jednalo o doplňující otázky, náměty k vyjasnění argumentace apod. Diplomantka na ně řádně reagovala, takže v rámci posudku necítím potřebu jí něco vytýkat.

4. Asi by bylo možné vymyslet jinou systematiku práce, avšak tu zvolenou shledávám funkční: Po výkladu o právu na soukromí následují jeho možná omezení se zřetelem na bezpečnost; exponovány jsou soudní testy přijatelných omezení základních práv. Poměrně podrobně jsou přiblíženy kamerové systémy, a to nejen co do právní úpravy, její interpretace a aplikace, ale i co do technických parametrů (jsou tu popsána i různá využití, včetně Google streetview). Diplomantka proti sobě staví výhody a nevýhody užívání kamer, přičemž se jí zdá, že preventivní účinek jejich instalace je sporný, takže zbývá jen odhalení konkrétních delikventů. A to se jí jeví být málo tváří v tvář zachycení vlastní podoby na určitém místě a určitém čase v kombinaci s možnostmi zneužití. Pozornost věnuje zajímavému případu probíhajícímu před Evropským soudním dvorem, všímá si činnosti Úřadu pro ochranu osobních údajů apod. Vyvedený je závěr práce, a to včetně skeptického podoteku stran vyhlídek ochrany soukromí v situaci, kdy o sobě téměř každý prozradí cokoli, byť třeba ani nebyl tázán.

5. Nemohu se zbavit dojmu, že text by mohl být učesanější. Třeba však brát v potaz i to, že autorkou je Slovenka, takže výsledný produkt je vlastně obdivuhodný ve srozumitelnosti i v užívání jazyka, který není plochý. Autorka korektně cituje prameny oficiální (rozhodnutí a stanoviska citovaného úřadu, soudní rozhodnutí) i doktrinární, jakkoliv podoba citací nemusí každému úplně vyhovovat. Seznam literatury je velmi solidní i na kvalifikační práci vyššího stupně; u diplomové práce zaujme množství cizojazyčných textů. Seznam pramenů je ostatně členěn velmi subtilně a zahrnuje jejich různé typy.

6. Po mém soudu diplomantka dostatečně prokázala samostatnost úsudku i schopnost pracovat s relevantní literaturou a normativním materiálem. Zpracovala diplomovou práci převyšující standard těchto prací jak rozsahem, tak i ambicí pokrýt málo zpracované téma. Proto práci doporučuji k obhajobě, v závislosti na jejímž průběhu by mohla být hodnocena jako „výborná“.

V Praze dne 5. května 2014

doc. JUDr. Jan Kysela, Ph.D.